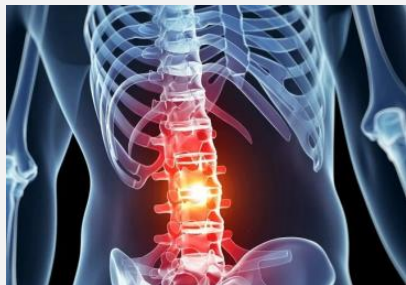

شناسایی دارویی برای درمان فلج کامل

محققان بریتانیایی در یافته‌های اخیر خود اظهار کرده‌اند یک دارویی که برای درمان بیماری‌های ریوی ساخته شده است، ممکن است قابلیت ترمیم آسیب طناب نخاعی را نیز داشته باشد.

محققان بریتانیایی در یافته‌های اخیر خود اظهار کرده‌اند یک دارویی که برای درمان بیماری‌های ریوی ساخته شده است، ممکن است قابلیت ترمیم آسیب طناب نخاعی را نیز داشته باشد.

به گزارش ایسنا و به نقل از اس اف، دارویی که توسط دانشمندان انگلیسی برای درمان بیماری‌های ریوی ساخته شده است ممکن است بتواند در ترمیم آسیب طناب نخاعی (SCI) که موجب تغییرات موقتی یا دائمی در عملکرد طناب نخاعی می‌شود نیز موثر باشد.

محققان دانشگاه بیرمنگام اظهار کرده‌اند داروی "AZD1236" شرکت داروسازی و زیست فناوری آسترازنکا، حرکت و احساس را تنها پس از سه روز تا ۸۵ درصد در موش‌ها بازیابی کرده است.

پروفسور "زبیر احمد" (Zubair Ahmed) نویسنده ارشد این مطالعه گفت: این دارو پتانسیل این را دارد که یک درمان خوب برای ترمیم برخی از عوامل اصلی پاتولوژیکی آسیب طناب نخاعی باشد و می‌تواند چشم‌انداز بهبودی بیماران مبتلا به آسیب طناب نخاعی را متحول کند.

برآوردها نشان می‌دهد که تقریباً ۱۸ هزار آمریکایی هر ساله در نتیجه تصادف اتومبیل یا رویدادهای ورزشی، خشونت یا سقوط دچار آسیب طناب نخاعی می‌شوند. بافت اسکار نیز با عمل کردن مانند چسب از ترمیم جلوگیری می‌کند و به فلج شدن در زیر محل آسیب منجر می‌شود.

"AZD1236" قرصی است که در اصل برای کنترل و کاهش پیشرفت بیماری مزمن انسدادی ریه (COPD) ساخته شده است. پروفسور احمد و همکارانش اکنون دریافته‌اند که "AZD1236" سوخت سلول‌های عصبی را تامین کرده و فرایند ترمیم و بازسازی را ممکن می‌سازد. محققان اظهار کردند پس از سه هفته، موش‌های آزمایشگاهی به طرز شگفت‌انگیزی بهبودی یافتند.

محققان نشان دادند که "AZD1236"، تجمع مایع اضافی در اطراف نخاع که ورم یا خیز یا اِدِم (Edema) نامیده می‌شود را متوقف می‌کند. همچنین این دارو احتمال شکسته شدن سد خونی نخاعی (BSCB) و ایجاد اسکار در محل آسیب را نیز کاهش می‌دهد. علاوه بر این، این دارو دو آنزیم MMP-۹ و MMP-۱۲ که سبب ایجاد التهاب شده و مانع از بهبودی می‌شود و به مرگ سلول‌های عصبی منجر می‌شود را نیز مسدود می‌کند.

محققان اظهار کردند دوزهای خوراکی این دارو تقریباً به اندازه تزریق این دارو در کانال نخاعی موثر بودند، اگرچه روش دومی باعث سرکوب بیشتر مایع مغزی نخاعی می‌شود.

پروفسور احمد گفت: در حال حاضر هیچ داروی ترمیمی برای بیماران مبتلا به آسیب طناب نخاعی در دسترس نیست، درمان‌ها فقط علائم را تسکین می‌دهند و با مکانیسم‌های مولکولی زیرساختاری که باعث اِدِم و شکسته شدن سد خونی نخاعی می‌شوند هم مقابله نمی‌کنند.

تجزیه و تحلیل‌های بیشتر نشان داد که این دارو، فرایند تشکیل مواد شیمیایی التهابی مرتبط با درد طولانی مدت نوروپاتیک را که اغلب به دنبال آسیب طناب نخاعی ایجاد می‌شود را نیز مسدود می‌کند. همچنین این دارو در کاهش حساسیت به سرما، گرما و لمس، ۸۲ درصد بهتر از مسکن‌های رایج بود.